

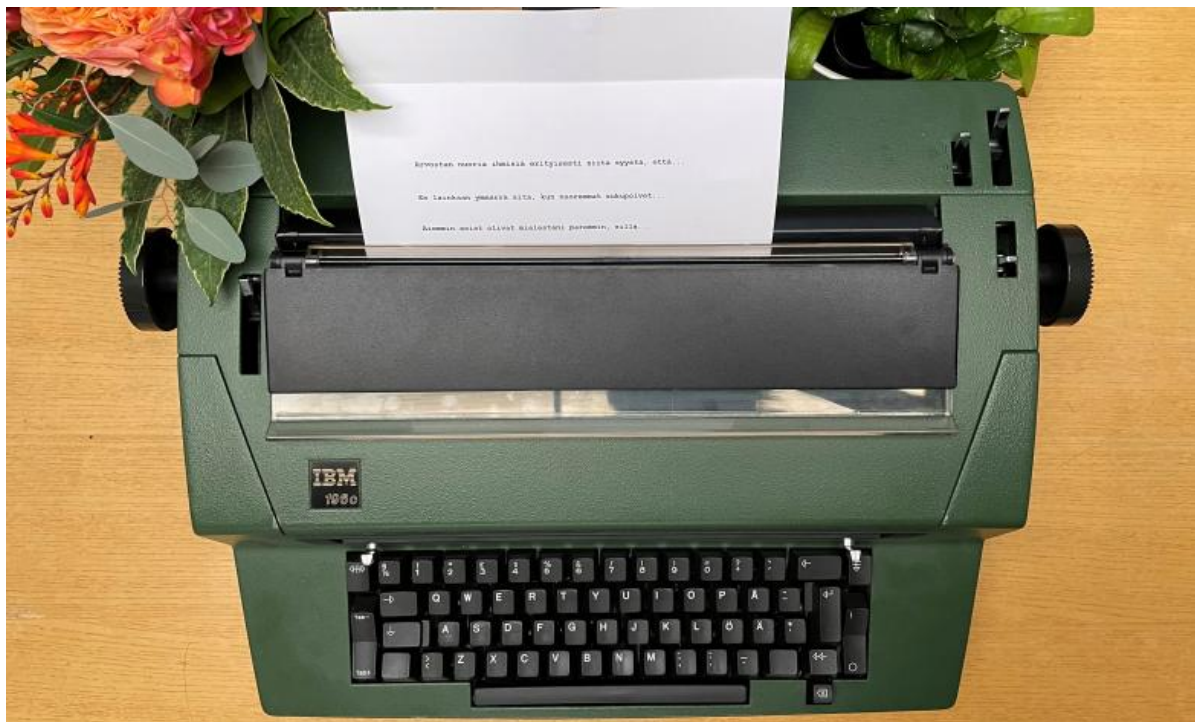

SUOMALAISEN
KIRJALLISUUDEN
SEURA

Etusivu → Ajankohtaista → Uutiset → En ole kuten vanhempani, eikä lap...

En ole kuten vanhempani, eikä lapseni ole kuten minä.

Uutiset – 31.5.2024

Kuva: Sakari Korpikallio.

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura keräsi suomalaisten
kokemuksia ja ajatuksia eri sukupolvista ja sukupolvien välisestä

kuilusta.

Sukupolvien välinen kuilu -muistitietokeruu tuotti aineiston, joka koostuu 39 kirjoituksesta sekä yhdestä kuvasta. Ikänsä ilmoittaneista vastaajista vanhin oli syntynyt 1920-luvulla ja nuorin 1980-luvun lopulla. Eniten vastauksia saatiin 1940- ja 1950-luvuilla syntyneiltä. Vastaajien enemmistö oli naisia.

Keruun vastauksissa kuvataan paitsi sukupolvien välisen kuilun osittaista luonnollisuutta, myös pohditaan sitä kaventavia ja syventäviä tekijöitä. Kuilua sukupolvien välille luovat aineiston perusteella ajan lisäksi myös kasvuympäristö, yksilöiden arvot ja yhteiskunnalliset muutokset.

”En ole kuitenkaan varma, mikä on sukupolvien välistä kuilua ja mikä taas johtuu maantieteestä ja uskonnosta, vai johtuuko uskonnollisuus nimenomaan siitä, että vanhemmat sukupolvet pitivät itsestäänselvänä sellaisia minulle hyvin ikäviä näkemyksiä, joita vastaan olen ehdottomasti.”

Nainen, 1979.

”Mielestäni isoin aikakausien murros tapahtui juuri ikäisteni kohdalla, ei niinkään esimerkiksi isovanhempieni ja vanhempieni välissä. Esimerkiksi isoäitini syntyi 1901 ja äitini 1939. Tuossa välissä maailmaan saapuivat sähkö, autot ja radio. Mutta kotikasvatus ainakin maaseudun kouluttamattomalla väestöllä ei kai kovin paljoa muuttunut. Vuosien 1939 ja 1965 välillä on isompi muutos – korvien välissä!”

Nainen, 1965.

Vastauksissa sukupolvien välisiä eroja kuvataan vertaillen ja arjen kokemusten avulla – miten esimerkiksi pukeutuminen, kielenkäyttö, käytöstavat, työkuulttuuri ja teknologia ovat muuttuneet ja millaista eri ikäryhmien välinen vuorovaikutus arjessa parhaimmillaan ja pahimmillaan on.

”Muistan lapsuudestani Länsi-Suomesta 1950- ja 1960-luvuilta, miten oudolta tuntui pojan huomio, että mummulassa käydessä isäni (s. 1911) ja

äitini (s. 1915) teitittelivät omia vanhempiaan. Se tuntui erikoiselta, koska omassa kodissa ja käsittääkseni laajemminkin omaa ikäpolveani ei tällaiseen enää kasvatettu, vaan opimme sinuttelemaan vanhempiamme.”
Mies, 1954.

”Pukeutuminen oli muutenkin erilaista kuin nykyisin. Silloin erotettiin tarkasti työ- ja juhlavaatteet. Jopa ihka tavalliseen teatterinäytökseen piti – ainakin naimisissa olevan frouvan – käydä kampaajalla ja pukeutua hienoon iltapukuun.”
Nainen, 1945.

”En koe nuoria uhkana enkä riesana. 42 vuotta opettajana opettivat ainakin sen, että 98 % nuorista on mukavia ja avoimia sekä mainettaan parempia. Kaikkea hyvää niin heille kuin meille vanhuksillekin.”
Nainen, 1940.

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura järjesti *Sukupolvien välinen kuilu* -muistitietokeruun 15.11.2022–14.4.2023. Aineistoon on mahdollista tutustua SKS:n arkistossa.

Lämmin kiitos kaikille keruuseen osallistuneille! Osallistuneiden kesken arvottiin kirjapalkintoja, jotka on toimitettu perille.

Lisätietoja